د ښاروالۍ

کاریګر

لیکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر

بخلیک: [illegible]

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: د ښاروالۍ کاریګر

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

اېډېټور:

د پخښتۍ ډیزان: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت - کب / کال ۱۴۰۵

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتی.. ۱
بسم الله الرحمن الرحیم ۲
لیکي پوهه:.. ۳
لړلیک ٤
تراڼ (پیل، شروع، برید).. ٥
د یادښتونو له پاره:.. ۷
ناانډوله (ناول، کیسه یا داستان) ۸
د چاپ شویو کتابونو لېست.. ٦۲
د کار لاندې کتابونو لېست ٦٦
د امکان او وخت په صورت کې... ٦۷
د پخښتۍ څېټ ٦۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

تراڼ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، اَلْحَمْدُ لِلّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیداینت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

نن د مې د میاشتي لمړۍ او د نړۍ کاریګرانو ورځ ده، ما هم و غوښتل یوه بل حقیقي داستان یا ناول د یوه کاریګر په هکله چې کیسه یې په هېواد کې د ننه، ننګرهار ولایت د بهسودو ولسوالۍ کې پیل شوې، وروسته بیا کابل ښار ته غزېدلي او دوام لري، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره ګډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مینه وال په کې دېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړې چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر
....

پاکه ربه!
زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وينو او نه يې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هيله کيږي چې، خپلې غوښتنې او وړانديزونه د دې کتاب د بيا کتنې له پاره، زما سره ګډ (شريکه) کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کارېګر

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

ناانډوله (ناول، کیسه یا داستان)

انځرګل اکا د ننګرهار ولایت د بهسودو ولسوالۍ په یوې بې وزلې (غریبې) کورنۍ کې ،سترګې دې نړۍ ته، و غوړوې(خلاصې کړې) .

پلار یې، پردۍ مزدورۍ کوې.

خپل کور یې، نه درلود.

د یوه کس په کور کې یې ژوند کاوه، کوم چې په پخوا پېر کې له هېواده وتی او په بهر کې اوسېده.

د کور خاوند ډېر ښه سړی او سر بېره د کور د اوسېدو نه، هغه ته به یې څه پیسې هم رالیږلې.

کله نا کله به یې خپل دهقان ته امر کاوه چې انځرګل ته، څه غنم او وریجې، د خوراک له پاره ورکړي.

د ژمي په وخت کې به یې د هغه د پاره کومه وچه ونه، د وهلو او د کور استعمال له پاره هم ورکوه.

د هغه ژوند په سختۍ تېرېده، مګر هغه په ژوند کې ډېر خوشحاله و.

هغه یوه زوی او دوې لوڼې(لورګانې) درلودې.

پر زوې یې منګل نوم ایښی و.

د لورګانو نومونه یې ګوتمۍ او کشمالۍ وو.

هغوی ورځ تر بلې، لوېدل او هوښیارېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

څه موده تېره شوه.

په بهسودو ولسوالۍ کې حالات د نورو سیمو او ولسوالیو په څیر وران او ورو، ورو خلک په وتو شوو.

لمړی په حکومت کې نظامي کسان او د هغوی کورنۍ بیا وروسته د حکومت کارکونکي، معلمین، نور با سواده کسان او د هغوی کورنۍ دې ته اړ شوو چې، خپلې سیمې پرېږدي او د ښارونو مرکزونو ته، کډه شي.

انځر ګل اکا بې زده کړې و.

هغه غوښتل په خپلو او لادونو سبق و وایی او هغوی ښوونځي ته واستوي.

هغه به تل ویل:

بې زده کړې سړی، ړوند سړی او یا هم نه سړی دی.

د هغه ماشومان د ښوونځي د پاره چمتو وو.

هغه هېڅ کسب، نه درلود.

نه ترکاڼ او نه هم خټګر و.

د کروندو په کارونو هم نه پوهېد.

هغه به په کلي کې د کروندګرو سره، مرسته کوه.

کله به یې د غنمو او شولو، لو کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

په دوبي کې به يې د شولو نيال (کېنونه) کوه او په ژمي کې به د کليوالو ونې، په درېيمه وهې، ټوټې کوې او د هغوی کورونو ته يې وړې.

ژوند تېرېده.

هر چا به انځر ګل ته ويل:

تا خو ويل چې غواړم پر زوی او لوړونو، سبق و وايم.

څه شو؟

د کلي ښوونځی دې هم، و سوځېد.

ته به کله او چېرته پر هغوی سبق و وايې؟

خبرې کول، اسانه کار دی، خو پلي کول يې، ستونزمن دي.

هغه به په سوچونو کې ډوبېده، سر به يې ټيټ اچاوه او چا ته بې څه نه ويل.

کال بل هم تېر شوه.

ښوونځي، په پخواني حالت کې، پاتې شوو.

حکومت هم د سولې په ټينګښت کې، پاتې راغی او ښوونځي هماغسې وران او نور ښوونځي هم، ويجاړ او و سوځول شوو.

انځير ګل ډېر خواشينی او هيڅ يې د لاسه، نه راتلل.

څه موده، تېره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

د هغوي د دوستانو نه یوه کس چې په حکومت کې یې دنده درلوده او د انځر ګل اکا نږدې ملګری هم وه، ډېر کلک ناروغه او د جلال آباد ښار د صحت عامې په روغتون کې، بستر شو.

انځر ګل اکا و غوښتل د هغه پوښتنې ته، لاړ شي.

شپه یې په سوچونو تېره او سهار وختي له خوبه پاڅېد، لمړی یې اودس او بیا لمونځ یې په جمع ادا کړ.

کورته راغی، د سهار چای د څښلو نه وروسته د خان دېرې ته لاړ او یوه ګېډۍ د ګلابو ګلونو نه یې، جوړه او تازه لوخې یې تري تاوې کړې او بیا د جلال آباد ښار د موټر اډې پر خوا یې حرکت وکړ.

اډې ته ورسېد او په یوه کوشني بس کې، کښېناست.

بس ژر ډک او د جلال ښار پر لور یې حرکت و کړ.

څنډ وروسته، ښار ته ورسېد.

بیا یې د هر کس نه، د صحتې عامې روغتون پتې، پوښتنه کوه.

په پوښتنو، پوښتنو یې، روغتون و موند.

روغتون ته، د ننه شو.

بیا یې د خپل دوست د بسترېدو ځای پوښتنه وکړه.

په خواریو یې وموند.

د هغه تر کټ کښېناست او غورې (ګپ، شپ) یې پیل کړ.

پوره یوه ګړۍ یې ور سره خبرې وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

په خبرو کې، د روغتون مسول ډاکتر راغی او د انځر ګل نه یې و غوښتل تر څو خبرې بندې او د ناروغانو د کوټې نه و وځي.

هغه خپل ملګری نه خدای پاماني واخیسته او د روغتون انګړ ته لاړ.

اوا (هوا) توده وه.

هغه لاړ، د یوې ونې سیوري ته یې خپل څادر اوار او پرې کښیناست.

ورو، ورو ونې ته نږدې او ډډ ته یې ډډه واچوه.

څو دکیکې نه وې تېرې شوې چه یوه بل کس هم راغی.

انځر ګل ته یې سلام واچوه.

انځر ګل هم، د هغه سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا هغه، د انځر ګل نه پوښتنه وکړه:

کولای شم، ستا تر څنګ ډډه واچوم؟

انځر ګل و ویل:

هو!

کومه ستونځه، نه شته.

هغه هم خپل څادر اوار او پرې کښېناست.

بیا د هغوي تر منځ خبرې، اترې پیل شوې.

دا سې سوچ کېده چې هغوی ډېر نږدې، خوارږه ملګري او کالونو نه وروسته، سره یې لیدلي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

هغه د کونړ و لایت اوسېدونکی او یوه ناروغ یې په روغتون کې بستر شوې و.

هغه هم د بدو حالاتو او جګړو نه، ناخوښی و او غوښتل یې جلال آباد ښار ته کډه وکړي.

د هغه ډېری خپلوان هم د کونړ نه، جلال آباد ښار ته کډه شوی، چا په حکومت او چا د ښار په بېلا بېلو سیمو کې لاس ګاډو باندې کار او بار پیل کړی او خپلې مزدوری یې کوې.

هغه هم هوډ درلود تر څو خپله ځمکه خرڅه او پر پیسویې څه کار و بار یا هټۍ جوړه کړي.

هغه هم د انځیر ګل په شان د زدکړو سره مینه درلوده او غوښتل یې چې خپل اولادونه، په ښوونځي کې ګډ (شامل) کړي.

د هغوی په سیمو کې هم ښوونځي د وخت مجاهیدینو له خوا، سوځول شوي او څه ښوونکي هم، وژل شوی وو.

انځیر ګل هم د خپل د زړه خبرې د هغه سره ګډې او دواړه سره ملګري شوو.

انځیر ګل هغه ته و ویل:

ته خو فضل د خدای ده، څه جایداد لرې.

هغه و پلورې او پر هغه به څه کارو بار، جلال آباد ښار کې، پیل کړې.

زه خو هېڅ، نه لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

د پردي په کور کې، پروت يم.

د چوکې دهقان يم، لرګي ماتوم او د کليوالو، مزدوري کوم.

کس و ويل:

سوچ مه کوه.

خدای مهربانه دی.

بيا يې انځر ګل ته و ويل:

زما د تره زوی، د جلال آباد په ښاروالۍ کې اداري مدير دی.

که غواړې، زه به تا له هغه سره ور وپېژنم.

کېدای شي هغه تا الته په دندې و ګماري.

انځر ګل خوشحاله شو او هغه ته يې و ويل:

څه وخت کولای شوو، هغه د نږدې وګورو؟

هغه و ويل:

همداوس کولای شو، الته لاړ شوو.

هسې تر ښاروالۍ پورې ډېره لار، نه ده.

په پښو به لاړ شو او په لارې کې به غورې هم و کړو.

انځر ګل و ويل:

سمه ده!

بيا کس و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

پاڅې چې ځوو.

لمړی هغه کس پاڅېد، خپل څادر یې و څانده او پر اوږه یې واچوه.

بیا انځرګل هم له ځایه پاڅېد، خپل څادر یې و څانده او پر اوږه یې واچوه.

بیا دواړه له ځایه روان او د روغتون نه، و وتل:

د پاخه سړک په خوا، مخ پر لمر ختو یې حرکت و کړ.

څو دکیکی وروسته، الته ورسېدل.

د ښاروالۍ انګړ دروازې مخې ته ودرېدل.

الته یوه کس څارونکی و.

له هغوی یې و پوښتل:

چېرته او له چا سره مو کار دی؟

کس و ویل:

غوړام د خپل تره زوی سره چې دلته اداري مدیر دی، وګورم.

کس و ویل:

ستا نوم څه دی؟

کس و ویل:

ورته و وایه د تره زوی دې ګل خان راغلی او غواړي له تا سره وګوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا کس انځر ګل ته و ویل:

ته د چا سره کار لرې؟

هغه و ویل:

زه د ګل خان سره یم.

ګل خان و ویل:

هو !

انځر ګل زما سره دی.

بیا یې، هغوی ته و یل:

تاسو پر دې اوږدې څوکۍ کښېنئ.

زه به یوه څوک وموممم تر څو د ننه لاړ او د هغه نه د ننوتو اجازه واخلي.

هغوی و ویل:

سمه ده!

څو د کیکې تېرې شوې.

یوه کس چې د ښاروالۍ کارکونکی و، غوښتل یې د دروازې نه د باندې و وځي.

کس و ویل:

ته اداري مدیر پېژنې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

کارکونکي، و ويل:

هو!

بيا کس و ويل:

کولای شي لاړ شي او اداري مدير ته و وايي چې د تره زوی دې ګل خان غواړي له تا سره وګوري؟

هغه و ويل:

هو!

سمه ده!

هغه لاړ او څو دکيکې وروسته، بېرته و راغی.

د هغه سره د اداري مدير چايچي هم دروازې ته راغی.

کس و ويل:

دوی کولای شي د چايچي سره د ننه لاړ شي.

بيا کارکونکی د دروازې نه د باندې او په خپلې موخې په سې لاړ.

ګل خان د انځر ګل سره ښاروالۍ ته د ننه شوو.

چايچي د مخه ګل خان او انځر ګل وړپه سې شوو.

لمړی هغوی د ښاروالۍ ودانۍ ته ننوتل، بيا د اداري مدير خونې (دفتر) ته د ننه شوو.

د ننوتو سره سم، د ښاروالۍ اداري مدير له ځايه پاڅېد او د ګل خان سره يې روغبړ وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بیا ګل خان، انځر ګل یې خپل د تره زوی ته ور وپېژاند او هغه یې خپل خوږ ملګری و ښود.

اداري مدیر هغه ته، ښه راغلاست و وایه.

بیا یې هغوی ته پر څوکیو کښېناستو، بلنه ورکړه.

هغوی پر څوکیو کښېناستل.

اداري مدیر، چایچي ته و ویل:

میلمنو ته چای واچوه.

هغه هم دواړو ته چای په پیالو کې واچوه.

بیا اداري مدیر د خپلې مخې ګوړې (ګړې) غاب هغوی ته نږدې کړ.

هغوی د چای په څښلو پیل کړ.

اداري مدیر د خپل د تره زوی نه و پوښتل:

څنګه دېخوا دې، مخه وکړه؟

خیریت خو به وي؟

ګل خان و ویل:

خیر او خیریت دی.

په روغتون کې مې یوه ناروغ درلود، د هغه پوښتنې ته تللی وم.

اداري مدیر و ویل:

هو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

هغه زه هم پېژنم.

څو ورځې د مخه، زه هم د هغه پوښتنې ته، تللی وم.

خدای دې هغه ژر روغ کړي.

ګل خان زیاته کړه.

ما د خپل یوه پخواني ملګري انځرګل سره ولیدل کوم چې تر ونې لاندې ناست و.

انځر ګل ډېر ښه سړی دی او د بهسودو په ولسوالۍ کې د یوه خان په کورکې ژوند کوي.

هغه کوښښ کاوه چې پر خپلو اولادونو سبق و وایي، خو د بده مرغه

په سیمې کې نا خوالې ډېرې او ښوونځي وسوځول شوو.

انځر ګل اوس نا هیلی دی.

ما ورته و ویل:

ښه به دا وي چې په ښار کې کوم کار و مومې او پر اولادونو دې سبق و وایې.

هغه و ویل:

زه په کلي کې، د یوه خان په کور کې اوسېږم، کوم چې د هېواده د باندې ژوند کوي.

کومه پوله او پټی هم نه لرم، چې یې وپلورم او په ښار کې کوم کارو بار پرې وکړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

زما په یاد راغی، چې ته په ښاروالۍ کې دنده تر سره کوې، ګوندې کومه مرسته دې تر لاسه شي چې د انځر ګل سره وکړې او دی دلته د اجیر په توګه وګمارې.

هغه و ویل:

مونږ کاریګرو ته اړتیا لرو.

انځر ګل به دا ټیټه تنخوا او شاقه کار سره موافقه وکړي؟

انځر ګل و ویل:

هو!

بله لار، نه شته.

بیا انځر ګل و پوښتل:

څه کارونه به تر سره کړم؟

اداري مدير و ویل:

ته به د ورځې له خوا د نور کاریګرانو سره ښار او کوڅو کې ګرځې او د ښار صفایي به کوې.

هغه و ویل:

سمه ده!

تنخوا به یې څو افغانۍ وې؟

هغه و ویل:

تنخوا یې پوره ۳۵۸ افغانۍ ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

اداري مدیر زیاته کړه:

د کار پیل یې سهار اته بجې او تر مازیګر څلورو پورې به کار کوې.

د پنجشنبې ورځ د کار موده تر یوې بجې پورې ده، همدا راز د جمعې ورځ عمومي رخصتي ده.

هیڅوک کار نه کوي.

انځر ګل ډېر خوشحاله شو.

اداري مدیرته یې و ویل:

زه نن بېرته کور ته ځم او د خپلې ښځې او ماشومانو سره خبرې کوم.

سبا به بیا، ستا حضور ته راشم.

اداري مدیر و ویل:

سمه ده!

هر کله دې چې خوښه وي.

انځر ګل او ګل خان د اداري مدیر نه مننه وکړه او هغه ته یې کورودانې و ویل.

بیا ګل خان، انځر ګل له ځایه پاڅېدل او اداري مدیر ته یې و ویل:

اوس غواړو بېرته خپلو کورونو ته، ستانه شوو.

اداري مدیر هغوی ته د شپې د اوسېدو ست وکړ.

هغوی بیا د اداري مدېر نه مننه وکړه او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

مونږ په کورونو کې د شپې پاتې کېدو، څه نه دي ویلي، نو ځکه غواړو وختي حرکت وکړو.

اداري مدیر و ویل:

سمه ده!

څرنګه چې مو خوښه وي.

بیا هغوی د اداري مدیر سره خدای پاماني وکړه او د ښاروالۍ ودانۍ نه، و وتل.

څنډ وروسته د ښاروالۍ انګړ نه د باندې شوو.

انځر ګل د خپل نوي ملګري نه ډېره، ډېره مننه وکړه او ویې ویل:

ستا لاره لرې ده.

راځه شپه له ما سره وکړه.

ګپ، شپ به ولګوو.

سبا به وختي د سهار د لمانځه نه وروسته، چای وڅښې بیا به خپل کور ته لاړ شې.

ګل خان و ویل:

مننه کوم.

ما هم د ستا په شان په کور کې څه نه دي ویلې.

بیا به ټول په سوچ (تشویش) کې شي.

ښه به دا وی چې زه هم، لاړ شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بیا دواړه د بهسودو اډې خوا ته، روان شوو.

انځر ګل خپله پته ګل خان ته ورکړه او هغه هم په یوه کوشنی کاغذ کې په یوه کس ولیکه او د واسکټ جب ته یې د ننه کړه.

بیا ګل خان د خپلې ولسوالۍ او کلي پته هم انځر ګل ته ورکړه او د هغه یې و غوښتل چې کونړ(کنړ) ته راشي او د کنړ د ښکلا نه خوند واخلي.

انځر ګل و منه او ګل خان ته یې و ویل:

سمه ده!

مننه کوم!

حتمي، یوه ورځ به درشم او شپه به له تا سره وکړم.

بیا یې سره خدای پاماني واخیسته او هر کس خپلې موخې په سې روان شوو.

انځر ګل د بهسودو موټرو اډې ته ورسېد.

هغه د یوه روسي جیپ موټر سر ته و خوت، څادر یې کېښود او په خپله پر هغه کېناست.

زنانه ټول د جیپ موټر د ننه وو.

څه نور نارینه هم، موټر ته وختل.

موټر ډک او بهسودو لور یې حرکت وکړ.

هغه د بلند غر بازار نه تېر شوه او په یوې سیمې کې چې د سپین جومات په نوم یادېده له موټر نه کوز او خپل کور خوا ته، روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

په شنو فصلونو او پټو کې يې مزل وکړ.

بيا کلي ته و رسېد.

کور دروازه خلاصه وه.

کور ته د ننه شو او برنډې خوا ته لاړ، چېرې چې د پاسه يې څپره او پر سر يې د انګورو تاک ښکلې لښتې ښکارېدې.

د څپرې لاندې يوه کټ پروت و.

انځر ګل کټ ته نږدې او پر هغه کښېناست.

د ښځې يې ورته پام شو.

د کوټې نه را و وته.

هغه ته يې ښه راغلاست و وايه.

بيا يې هغه نه د ناروغ پوښتنه وکړه.

انځر ګل و ويل:

هغه اوس ښه و.

بيا ښځې يې و ويل:

ته لږ دمه وکړه.

زه به درته شين چاى راوړم.

هغه و ويل:

خير اوسې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم نن ډېر ستړی شوی یم.

ښځه يې د تناره کوټې ته لاړه، تر څو چای وابشوي (دم کړي)

په دې وخت کې يې زوی د باندې نه راغی، کوم چې غولکه يې په غاړه او يوه حلاله کړې مرغې يې هم په لاس کې وه.

پلار ته نږدې شو او هغه ته يې سلام ورکړ.

پلار يې هم د هغه سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا يې و پوښتل:

ټوله ورځ، چېرې وې؟

هغه و ویل:

د باندې وم.

ګوره!

یوه مرغۍ مې هم، و ویشته.

بیا د کچکول پلار راته حلاله کړه، که نه دا به هم مرداره شوې وه.

پلار يې ورنه پوښتنه وکړه:

ډوډۍ ته، راغلی وې؟

هغه و ویل:

نه!

بیا پلار يې و پوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه به وړی شوی یې؟

هغه و ویل:

نه!

ما سهار وختي له ځانه سره، جواری اخیستی و.

کوم وخت چې وږی شوم هغه مې وخوړ او بیا وروسته ویالې(بیالې) ته لاړم او څو غلپه اوبه مې هم و رپه سې و څښې.

اوس مې زړه ته، څه نه کیږي.

بیا زوی یې غولکه له غاړې را و وېسته.

اخوا، دېخوا د ونو څانګو ته په کتلو یې پیل کړ.

څوشېبې وروسته یې مشره لور هم راغله.

هغه هم د باندې وه.

پلار ته، نږدې او هغه ته یې سلام ورکړ.

هغه هم د هغې سلام ته، وعلیکم و ویل:

بیایې د هغې نه هم پوښتنه وکړه:

ته چېرې وې.

هغې و ویل:

ما په کلي کې د خپلو همزولو سره، لوبې کوې.

نن مې بله لوبه چې پنجاق نومېږی، هم زده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبرو کې ښځې یې، چای راوړ.

چای یې په پیالې کې واچوه او د خپل مېړه مخې ته پر خمکه کېښود. بیا یې د ګوړې (ګړې) غاب هغه ته، نږدې کړ.

مېړه یې و ویل:

ماشومانو ته هم پیالې راوړه.

هغې و ویل:

هله لورکۍ!

ټولې پیالې راوړه چې په ګډه سره چای و څښو.

لور یې و ویل:

سمه ده!

هغه د تناره کوټې ته لاړه او څه ځنډ وروسته پیالې یې په مجمې کې اېښې وې، راوړې.

بیا یې د پیالو مجمه پر ځمکې کېښوده.

مور یې چایجوش واخیست او د چای په وېش یې پیل کړ.

بیا یې خپلې مشرې لور ته و ویل:

پیالې و ویشه!

هغې و ویل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې هم د مور د وینا سره سم د پیالو، پر وېش پیل کړ.

بیا موریې خپل مېړه ته و ویل:

مشره لور مو اوس کولای شي اوړه لامده کړي.

زه ورته کالی مینځل او پخلی هم ور یادوم.

هغې و ویل:

هو پلاره!

مور مې رېښتیا وایي.

زه غواړم د پخلي او اوړو لمدلو تر څنګ، خامک او کالي ګنډل هم زده کړم.

پلار یې و خندل او ویې ویل:

که خدای کول، ته به، ښوونځي ته هم لاړه شې.

هغې و ویل:

زمونږ ښوونځی خو سوځول شوی دی.

پلار یې و ویل:

هو!

زه کوښښ کوم چې ښار ته لاړ او هلته څه کاروبار وکړم.

پیسې وګټم او په ښار کې کوم کرایي کور و نیسم.

بیا ښځې یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

په ښار کې ژوند ګران دی.

هر څه په پیسو دي.

دلته خو، خس پیدا کیږي.

په بوټو هم کولای شو، تنور تود او پخلی وکړو.

اوبه هم پرېمانه دي.

پور هم، اخیستی شوو.

انځر ګل و ویل:

ستا خبرې سمې دي.

ته پوهېږې چې نن څه پېښ شو؟

هغې و ویل:

نه!

زه خو نه بزرګه نه یم او نه کومه ولي.

ته راته و وایه چې څه پېښ شوي دي.

هغه هم ټولو ته، کیسه پیل کړه.

هغوی هک پک شوو.

ټولو ته، پر زړه پورې زېری و.

هغوی خوشحاله شوو.

بیا ښځې یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

تک او راتګ به څنګه کوې؟

د موټرو کرایه هم لوړه ده.

هغه و ویل:

که کار وشو، زه به یوه بایسیکل و پېرم.

ښځې یې و پوښتل:

ته په بایسیکل پوهېږې؟

هغه و ویل:

نه!

بیا ښځې یې و ویل:

بیا څرنګه پر بایسیکل د ولسوالۍ نه ښار ته ځې.

انځر ګل و ویل:

خدای مهربانه دی.

دومره شیان مې چې یاد کړي دي، بایسیکل به هم یاد کړم.

ښځې یې زیاته کړه:

مونږ خو بایسیکل نه لرو.

یوه خر لرو چې هغه هم په پښه ګوډ (ګډ) دی.

انځر ګل، سوړ اوسېلی و باسه او ویې ویل:

د رحمن با با شعر دې اورېدلی دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

هغې و ویل:

کوم شعر؟

انځرګل و ویل:

چې غوټې په سپ وهې په لاس به درشي
چا   وییل چې په دریاب کې ګوهر   نشته

څو ورځې تېرې شوې.
انځر ګل بیا جلال آباد ښار ته لاړ.
د رسېدو سره سم ښاروالۍ اداري مدیر خونې (دفتر) ته لاړ.
د اداري مدیر سره یې سترې مشې و کړه.
بیا اداري مدیر، هغه ته بلنه ورکړه تر څو پر څوکۍ کښېني.
هغه هم پر څوکۍ کښېناست.
بیا اداري مدیر د هغه نه و پوښتل:
کور کې دې مشوره وکړه.
انځر ګل و ویل :
هو!
د ټولو خوښه ده.
بیا اداري مدیر کاغذ واخیست.
له جبه یې کلم و باسه.
په خپل کلم (قلم) یې، هغه ته عریضه و لیکه.
دعریضې په پای کې یې د هغه د غتې ګوتې نښه واخیسته او هغه ته یې و ویل:
ته دلته کښېنه زه به ستا عریضه ښاروال صیب ته وړاندې او د هغه نه به ستا د مقررۍ امر واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

انځرګل و ویل:
سمه ده!
بیا یې خپل چایچي ته و ویل:

انځرګل ته یوه پیاله چای راوړه.

چایچي و ویل:

سمه ده!

دستي به یې راوړم.

اداري مدیر له خونې و وت او د ښاروال دفتر خوا روان شو.

چایچي هم انځر ګل ته تود شین چای راوړ.

د ګوړې (ګړې) کوشنۍ چکۍ یې له جبه و وېسته او په لاسو نو یې ماته کړه.

یوه ټوټه یې د انځر ګل مخې ته، پر کوشني کاغذ کېښوده.

انځر ګل پر چای ځښلو پیل کړ.

د هر غلپ مخکې به یې کوشنۍ ټوټه کړه په غاښو ماتوه او بیا وروسته به یې چای پسې ځښنه.

ځو دکیکې لا نه وې تېرې شوې چې اداري مدیر بېرته راغی او انځر ګل ته یې مبارکي و ویله.

په دې وخت کې نورو کارکونکو د اداري مدیر نه وپوښتل:

د څه شي مبارکي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

سپينه يې و وايه، چې مونږ هم پوی شوو.

هغه و ويل:

انځر ګل سر له نن څخه، زمونږ سره د ښار د تنظيف کاريګر په توګه وټاکل شو.

ټولو په يوه غږ، هغه ته مبارکي و ويله.

انځر ګل هم د هغوی نه مننه وکړه.

بيا اداري مدير انځر ګل ته و ويل:

ته اوس کولای شې کور ته لاړ شې.

سبا د اتو بجو نه مخکې دلته راشه او خپله تذکره دې هم راوړه.

انځر ګل و ويل:

سمه ده صيب!

د چای پياله يې ټوله وڅښله او له ځايه پآڅېد.

د اداري مدير نه يې خدای پاماني واخيسته او د ښاروالۍ د ودانۍ نه و وت.

د ښاروالۍ په انګړ کې يې څو کاريګر وليدل چې جاړو ګانې يې په لاسونو او اخوا دېخوا په صفا کارۍ بوخت وو.

انځر ګل د هغوی څنګ ته، لاړ.

سلام يې ورکړ.

هغوی هم د انځرګل سلام ته، وعليکم و ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې و پوښتل:

د ستاسو کار خو به سخت نه وي؟

هغوی و ویل:

نه!

څه سختي لري.

آسانه او زنانه کار دی.

بیا یې انځر ګل ته و ویل:

څنګه دې دا پوښتنه وکړه؟

لکه چې باشي مقرر شوی یې؟

هغه و ویل:

نه!

زه هم د ستاسو په شان د ښار د صفا کار په ټوګه دندې کې ګډ (شامل) شوم او سر له سبا نه به، خپل کار پیل کړم.

هغوی هم انځر ګل ته مبارکي و ویله.

انځر ګل خوشحاله او د هغوی نه یې مننه وکړه.

بیا یې د هغوی نه وپوښتل:

ټوله ورځ پر جاړو اخته یاست او یا کومه بله دنده هم تر سره رسوئ.

هغوی و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

د صفا کارۍ کارونه خورا ډېر دي.

لکه:

ویالو کیندنه، د کثافاتو ټولونه، لاس ګاډ کې د کثافاتو لېږدونه، جارو او داسې نور کارونه.

انځر ګل و پوښتل:

زه یاد شوي کارونه سر ته، رسوی شم؟

هغوی په خندا شوو او ویې ویل:

ته هم عجیبه سړی یې.

داسې کارونه ماشومان هم تر سره کوی شي.

ته خو ځوان سړی یې او باید غر هم چپه کړې.

انځر ګل په خندا، د هغوی نه یې خدای پاماني واخیسته او د ښاروالۍ د انګړ نه د باندې شو.

بیا یې له ځانه سره و ویل:

اوس خو دې مصرف کړی او د موټر کرایه دې ورکړې ده.

ښه به وي چې ملګری دې هم و وینی، بیا به په کراره (قراره) کور ته ستون شې.

ورو، ورو مخ پر روغتون یې حرکت وکړ.

څنډ وروسته، روغتون ته ورسېد.

انګړ ته د ننه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويې غوښتل چې د روغتون ودانۍ ته هم د ننه شي.

د روغتون د ودانۍ دروازې مسول کس هغه ته و ويل:

چېرې ځې؟

انځر ګل، و ويل:

د ملګري پوښتنی ته، ځم.

کس و ويل:

اوس د داکټرانو د ليدنې وخت دی.

د ننوتو اجازه نه شته.

انځر ګل و ويل:

زه د لرې ځای نه، راغلی يم.

کس و ويل:

اوس امکان نه لري.

البته د ونې لاندې کښېنه، د ډاکټرانو ليدنه چې خلاصه شوه، زه تا ته غږ کوم.

بيا به ژر د خپل ملګری نه ليدنه وکړې.

انځر ګل، و ويل:

سمه ده!

هغه د ونو خوا، روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کس ته یې و ویل:

زه تر هغې غتې ونې لاندې کښېنم، د داکترانو لیدنه چې خلاصه شوه ما ته غږ کړه چې خپل دوست و وینم.

بیا به خپل کور ته، روان شم.

کس و ویل:

سمه ده!

انځرګل ونې ته نږدې شو، څادر یې پر ځمکه اوار او خپله پرې کښېناست.

هغه په سوچونو کې ډوب شو.

له ځانه سره یې و ویل:

اوس خو په دندې و ګمارل شوې.

تګ او راتګ به دې څنګه شي؟

کله به یې ویل:

د سهار لمانځه نه وروسته حرکت وکړم، تر اتو بجو پورې رسېدی شم.

بیا به یې له ځانه سره و ویل:

د موټر کرایه به څنګه شي؟

بیا به یې و ویل:

بایسیکل به له کوم ځای او څرنګه به یې زده کړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سوچونو کې ډوب و.

کس تر خوا یې راغی او انځر ګل ته یې و ویل:

څه په سوچو نو کې ډوب یې؟

ژر شه خپل ملګری دې و وینه او ببېرته و وځه چې داکټران په غصه کېږي.

د ناروغانو د لیدنې وخت د غرمې دولس بجو نه تر ماسپښین یوې پورې او بیا وروسته د څلور بجو نه وي.

انځر ګل له ځایه پاڅېد.

خپل څادر یې و څانډه او اوږې ته یې واچوه.

بیا چابک، چابک د کس په سې روان شو.

د روغتون ودانۍ ته د ننه او د خپل ملګري خونې ته ننوت.

ملګری یې بیده وه.

ورو، ورو د هغه کټ ته نږدې شو او هغه یې وخوزاوه.

ملګری یې ویښ شو او د هغه سره یې روغبړ وکړ.

بیا یې د هغه سره لنډه مرکه هم وکړه.

په دې وخت کې یوه داکټر راغی او انځر ګل ته یې و ویل:

ژر سه د خونې و وزه.

اوس د لیدنې وخت نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځر ګل و ویل:

زه دبل ولایت نه راغلی او نه شم کولای تر غرمې پاتې شم، بیا پر ما ناوخته کیږي.

داکټر و ویل:

پوی شوم.

اوس خو دې خپل دوست ولید.

کولای شې د خونې و وځې.

انځر ګل و ویل:

سمه ده !

اوس به و وځم.

بیا یې د خپل ملګری سره خدای پاماني وکړه او د روغتون د ودانۍ نه د باندې شو.

لمړی د روغتون انګړ بیا د هغه ځای نه هم ووت او د بهسودو موټرو اډې خوا ته، روان شو.

غرمه نږدې او هغه ډېر وږی شوی و.

اوا لږ توده وه.

څادر یې په سر واچوه او ګامونه یې ګړندي کړل.

ورو، ورو اډې ته، نږدې شو.

د سیمې موټر ته یې ځان ورساوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

په موټر کې څو کسان ناست و.

یوه ګړۍ تېره شوه.

موټر ډک شو، او مخ پر بهسودو یې حرکت وکړ.

ماسپښین خپل کور ته ورسېد او د نن ورځې تېره شوې کیسه یې خپلې کورنۍ سره شریکه کړه.

ټول خوشحاله شوو.

شپه یې په سوچونو پیل او بیا وروسته بیده شو.

سهار وختی له خوبه پاڅېد.

لمړی یې اودس او بیا د جمع له پاره جومات ته لاړ.

د لمانځه ادا کولو نه وروسته بېرته کورته راغی، یوه ډوډۍ، یوه غوټه پیاز او لږ مالګه یې په یوه دسمال کې تاوه او غوټې کړه.

بیا یې له ځانه سره واخیسته او د کور نه د باندې شو.

په منډو، منډو ځان یې پوخ سړک ته ورساوه او د موټر په انتظار شو.

موټر ورسېد او انځر ګل هم موټر ته وخوت.

څنډ وروسته ښار ته ورسېد.

لمر نوی مخ پر ختو و.

د یوه کس نه یې پوښتنه وکړه:

څو بجې دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

کس و ویل:

ګړۍ (ساعت) نه لرم.

بیا یې د بل او بل .... نه پوښتنه وکړه.

تر څو یوه کس یې پیدا کړ چې ګړۍ یې درلوده.

هغه ورته و ویل:

سهار پاو باندې شپږ بجې دي.

انځر ګل خوشحاله شو.

ورو، ورو مخ پر ښاروالۍ روان شو.

د ادې نه تر ښاروالۍ پورې پنځلس دکیکي، په پښو مزل و.

انځر ګل پوره شپږ نیمې بجې ښاروالۍ ته ورسېد.

د ښار والۍ انګړ دروازه تړلې وه.

انځر ګل لمړی کس و چې ښاروالۍ ته ورسېد.

دروازه یې وټکوه.

د ښاروالۍ امنیتی ساتونکي دروازه خلاصه او د هغه نه یې پوښتنه وکړه:

څوک او د چا سره دې کار دی؟

انځر ګل و ویل:

زه د ښار والۍ نوي کاریګر یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر
....

ساتونکي و پوښتل:

نوم دې څه دی؟

هغه و ویل:

نوم مې انځر ګل دی.

بیا ساتونکی له جب نه خپل لیسټ و باسه او د نومونو په لوستلو یې پیل کړ.

لیسټ یې تر پایه ولوست مګر د انځر ګل نوم یې په لیسټ کې و نه موند.

انځر ګل ته یې و ویل:

و بښه!

ستا نوم په لیسټ کې نه شته.

انځر ګل، و ویل:

زه پرون په دندې ګمارل شوی یم.

کېدای شي زما نوم یې له هېره وتی وي.

ساتونکي و ویل:

کېدای شي.

ښه به دا وي چې اداري مدیر تر راتګه د دروازې تر اړخ انتظار وباسې.

انځر ګل و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

سمه ده!

اداري مدير ما پېژني.

بيا ساتونکي دروازه وتړه او انځر ګل دروازې تر څنګ د باندې ځادر واچوه او پرې کښېناست.

ګړۍ اووه، بيا پاو باندې اووه، اووه نيمې او بيا پاو کم اته بجې شوې.

د ښاروالۍ کارکونکو پر راتګ پيل کړ.

يوه به بل پسې رسېدل او انګړ ته، د ننه کېدل.

څو دکيکې نورې هم تېرې شوې.

د لرې يې اداري مدير وليد چې ښاروالۍ خوا روان دی.

انځر ګل ډېر خوشحاله شو او له ځايه پاڅېد.

اداري مدير ښاروالۍ انګړ دروازې ته ورسېد.

انځر ګل هغه ته سلام ورکړ.

هغه هم د انځر ګل سلام ته، وعليکم و ويل.

بيا اداري مدير انځر ګل ته و ويل:

لکه چې وختې راغلی وې؟

انځر ګل و ويل:

پوره ښپږ نيمې بجې دلته ورسېدم.

د ننوتو اجازه مې، تر لاسه نه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه، زما نوم په ليسټ کې نه و.

اداري مدير و ويل:

ستونزه نه شته.

نن به يې په ليسټ کې ګډ کړم.

بيا يې انځر ګل ته و ويل:

راځه!

نن زما سره د ننه او سر له سبا کولای شې يواځې هم د ليسټ سره سم ښاروالۍ ته د ننه شې.

انځر ګل د اداري مدير نه مننه وکړه.

اداري مدير مخکې او انځر ګل هم ور په سې شو.

دواړه د اداري مدير خونې (دفتر) ته د ننه شوو.

انځر ګل ته يې و ويل:

التہ پر څوکۍ کښېنه تر څو د صفا کارانو مشر راشي، ته سر له ننه مېلمه نه، بلکه د ښاروالۍ کاريګر يې.

څو دکيکې نه وې تېرې شوې چې د صفا کارانو مشر ورسېد.

د روغبړ نه وروسته يې هغه ته انځر ګل ور وپېژاند.

هغه انځر ګل ته و ويل:

راځه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

زما خونې (دفتر) ته لاړ شوو.

انځر ګل له ځايه پاڅېد او د صفا کارانو مشر سره د هغه کوټې ته ننوت.

التبه ډېر کسان او کاريګرانو شتون درلود.

انځر ګل يې په يوه ګروپ کې ګډ او د ګروپ د مشر نه يې و غوښتل تر څو هغه د حاضرۍ، دندو او اړوندو سيمو سره بلد کړي.

د ګروپ مشر د هغه نوم يې د خپل په ليسټ کې ګډ(شامل) کړ.

بيا يې د هغه نه وپوښتل:

لاس ګاډېي سره خوشحاله يې که د بېلچې سره.

هغه و ويل:

زه لاس ګاډی نه شم چلولی.

ښه به دا وې چې ما ته بېلچه راکړې، تر څو پر هغې کار وکړم.

بيا د ګروپ مشر خپلو غړو ته و ويل:

راځئ چې ګودام (ډيپو) لاړ شوو.

هغوی ټول ګودام ته لاړل.

هر کس د پخوانيو ليسټونو پر بنسټ خپل د کار وسايل يې واخيستل او لرې ودرېدل.

بيا د ګروپ مشر وړاندې او مسول کس ته يې و ويل:

انځر ګل زمونږ نوی کاريګر دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ته بېلچه ورکړه.

د ګودام (ډیپو) مسول د هغه نوم په سې بیلچه ولیکه او هغه ته یې و ویل:

هر سهار د خپلو ملګرو سره راځه او بېلچه اخله، بیا مازیګر مخکې د رخصتۍ نه، هغه بېرته، دلته راوړه.

هغه و ویل:

سمه ده!

انځر ګل پر خپل کار پیل کړ.

هغه پر کار مین و.

د ټولو نه به وختي دندې ته، ته او تر پایه به یې، کار کاوه.

پر لږ وخت کې، په ټولو باندې ګران شو.

میاشت پوره او هغه خپله لمړنۍ تنخوا واخیسته.

هغه ډېر خوشحاله شو.

هغه په کلي کې هم، لږ لږ کار کاوه.

د پخوا په شان به یې لرګي ماتول.

د غنمو اوشولو لو به یې کاوه او په دوبي کې به یې د شولو نیال هم کاوه.

هغه د خپل تګ راتګ د اسانتیا له پار یوه کارولشوی (دوهیم لاس) بایسیکل واخیست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو پيسو ورکولو وس يې، نه درلود.

څه پيسې يې ورکړې او د بايسيکل خاوند ته يې و ويل:

څنګه چې پوهېږې، زه يوه غريب سړی يم.

د بايسيکل ټولې پيسې نه شم ورکولای.

نورې به يې در ته په قسط درکړم.

د بايسيکل خاوند ومنه او هغه ته يې و ويل:

لړ، لږ پيسې دې چې په لاس درغلې، ما ته يې راکوه.

انځر ګل و ويل:

سمه ده!

هغه بايسيکل واخيست او د موټرو اډې خوا روان شو.

بايسيکل يې د اندل نه نيولې، کله به ترې يوې خوا او کله به ترې بلې خوا، ته، ته.

ځينو کسانو به ورته ويل:

څه بايسيکل له ځانه سره کشکاږې، پر هغه سپور شه.

هغه به ويل:

دا مې نوی اخيستی دی.

زما بايسيکل چلول ياد، نه دی.

بيا به خلکو ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څه د پاره دې اخيستی دی؟

هغه به ځواب ورکاوه او ويل:

غواړم بايسيکل ياد او پر هغه دندې ته لاړ او بېرته کور ته لاړ شم.

انځر ګل بايسيکل په ستونزو سره تر اډې ورساوه.

بيا يې د موټر په جنګله، کېښود او په څادر يې کلک و تاړه.

څنډ وروسته موټر ډک او حرکت يې وکړ.

خپلې سيمې ته نږدې يې پرچلونکي، غږ کړ.

کوزېږی.

چلونکي و ويل:

سمه ده!

موټر غاړې ته کړم.

چلونکي موټر غاړې ته کړ او بيا يې انځر ګل ته و ويل:

اوس کولای شې له موټره کوز شې.

انځر ګل له موټره کوز او چلونکي ته يې و ويل:

لږ صبر وکړه چې بايسيکل مې هم کوز کړم.

چلونکي، و ويل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

کوم وخت دې چې بایسیکل کوز کړ پر ما غږکړه چې حرکت و کړم.

انځر ګل و ویل:

سمه ده!

زه غږ کوم.

انځر ګل خپل بایسیکل د موټر له جنګلې کوز کړ.

د موټر کرایه یې ورکړه او خپلې موخې په سې، روان شو.

هغه په خوشحالۍ سره خپل کور ته لاړ.

ما شومانو یې هم د بایسیکل په لیدو سره خوشحاله شوو.

هغه د کلي ځوانانو نه مرسته وغوښته چې د هغه سره د بایسیکل په یادولو کې مرسته وکړي.

هغه به سهار وختی په پولو کې بایسیکل یاداوه.

میاشت تېره شوه.

هغه څه ناڅه بایسیکل یاد کړ.

لمړی به یې په پولو ځغلاوه او بیا وروسته، سړک ته راوا ته.

میاشت بله هم تېره شوه او هغه په بایسکل چلولو پوی شو.

بیا به هغه پر بایسکل باندې، دندې ته، ته او راته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

هغه به هره ورځ کوښښ کوه چې جلال اباد ښار کې، کوم وړیا کور د اوسېد له پاره و مومي، تر څو خپل ماشومان هم الته یوسي او پر هغوی ښوونځی و وایي.

وختونه تېر شوو مګر هغه و نه توانېد چې کوم کور ومومي.

په سیمې کې حالات نور هم مخ په ورانېدو شوو.

انځر ګی ته تګ راتګ ستوزمن شو.

ټول پوهېدل چې هغه په ښاروالۍ کې (حکومت) کې دنده تر سره کوي.

د هغه سوچونه (تشویش) ورځ تر بلې ډېرېده او ببېرېده چې د وخت مجاهدین هغه د حکومتي دندې په تړاو، و نه وژني.

خان په کابل کې هم، کور درلود.

هغه د خان سره اړیکه ټینګه کړه او د هغه یې وغوښتل چې د کابل کور د هغه په واک کې ورکړي.

خان هغه ته و ویل:

زه کومه ستونزه نه لرم.

ته کولای شې الته لاړ او و وسېږې.

په کابل کې ژوند ډېر ګران او هر څه په پیسو دي.

د تګ نه مخکې باید کوم کار و مومې، بیا الته لاړ شې.

انځرګل و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده!

زه غواړم د جلال اباد ښاروالۍ نه ځان کابل ښاروالۍ ته تبدیله کړم.

خان و ویل:

ستا خوښه!

څو ورځې تېرې شوې.

هغه د اداري مدیر نه د تبدیلۍ لیک تر لاسه کړ او پر سبا یې کابل ښار ته لاړ.

الته د کابل ښاروالۍ اړونده کس ته یې لیک و ښوده او خپل د زړه خبرې اوپلانونه یې، ور سره ګډ کړل.

د هغه هم پر انځر ګل زړه وسوزېد.

هغه ته یې و ویل:

زه کولای شم چې ستا د پاره هغه دنده دروسپارم کومه دې چې په جلال آباد کې درلوده.

انځر ګل و پوښتل:

تنخوا یې څومره ده؟

کس و ویل:

حکومتی تنخوا، یوه شان ده.

څو کاله چې تېر کړې، بیا به یې څه لوړه کړم.

انځر ګل مننه وکړه او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله پر دندې پیل کولای شم.

کس و ویل:

دوې ورځې وروسته راشه او پر دندې دې پیل کړه.

هغه د کس نه خدای پاماني واخیسته او د ښاروالۍ د ودانۍ نه و وت او خان د کور پټې خوا روان شو.

د خان کور د کابل ښار په اوسنۍ شپاړسمې سیمې (ناحې) کې شتون درلود.

کور یوه پوړ او د اومو خښتو او خټو نه په یوه انګړ کې، جوړ شوی و.

انځر ګل کور، په ډېرو پوښتنو و موند.

کور بند او کیلۍ یې د ګاونډ سره وې.

د ګاونډ کور دروازه یې وټکوه.

یوه ماشوم دروازې ته راغی او دروازه یې خلاصه کړه.

انځر ګل و ویل:

کور کې کوم مشر نارینه شته؟

الک ځواب ورکړ:

هو!

پلار مې په کور کې دی.

انځر ګل و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار ته دې غږ کړه!

الک و ویل:

سمه ده!

څو دکیکي وروسته د الک پلار دروازې ته راغی، دروازه یې خلاصه او یوه نا پېژند کس یې تر سترګو شو.

انځر ګل هغه ته سلام ورکړ.

کس هم د هغه سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا یې د انځر ګل نه پوښتنه وکړه:

د چا سره دې کار دی؟

انځر ګل خپل ځان ور وپېژاند او د هغه یې و غوښتل چې د کور کیلۍ هغه ته وسپاري.

کس د انځرګل نه د خان په هکله پوښتنې وکړې او انځر ګل هم هغه ته رېټ ځوابونه ورکړل.

په پای کې، کس و ویل:

سمه ده!

کولای شې خپله کډه راوړې.

زه به کیلۍ په کور کې پرېږدم، کوم وخت چې راغلې، هغه به واخلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

انځر ګل مننه وکړه او د هغه نه يې خدا پاماني واخيسته او د ننګرها د موټرو اډې پر لور يې حرکت وکړ.

ماسپښین ناوخته په موټر کې کښېناست او ماسخوتن ناوخته، جلال اباد ښار ته ورسېد.

شپه يې د خپل ملګري کوم چې يې په ګروپ کې دنده تر سره کوه، تېره کړه.

سبا خپلې دندې ته لاړ او د اداري مدير خونې (دفتر) ته ننوت.

په خوشحالۍ سره يې سلام ورکړ.

هغه د انځر ګل سلام ته وعليکم و ويل.

بيا يې ترې پوښتنه وکړه:

کابل ته تللی وې؟

انځر ګل خپله تېره شوې کيسه هغه ته په لنډه توګه بيان کړه.

اداري مدير هم ډېر خوشحاله شو او انځر ګل ته يې و ويل:

ښه شو چې ستا کار وشو.

الته امن دی، ښار دی، کارونه هم ډېر دي.

ته کولای شې د رسمي دندې نه وروسته، کوم بل کار هم وکړې.

انځر ګل و ويل:

سمه ده!

مننه کوم، توکل پر خدای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

بیا اداري مدیر وپوښتل:

کله کېږه باروې؟

هغه و ویل:

سبا، له خیره.

بیا اداري مدیر هغه ته و ویل:

نن خپلې دندې ته دوام ورکړه، لږ وختي راشه او اخیستي وسایل دې ډیپو چي ته وسپاره.

هغه و ویل:

سمه ده!

لږ ځنډ وروسته د دفتر نه و وت او د خپل ګروپ کاریګرو سره یوه ځای او سیمې ته لاړل.

ماسپښین وختي راغی او خپل ټول وسایل یې د ښاروالۍ ډیپوچي ته تسلیم کړل.

بیا یې د اداري مدیر او نورو کسانو نه خدای پاماني واخیسته او خپل کور ته روان شو.

کور کې یې کیسه ټولو ته بیان او د کابل د دندې او ژوند پیل یې مبارکي و ویل.

کورنۍ یې هم ډېره خوشحاله شوه.

بیا انځر ګل و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

سهار وختي وروسته له لمانځه نه، کالي ټول او زه به څو خره د ګاونډيانو نه راولم تر څو کالي پرې بار او تر پاخه سړک پورې يې ورسوو.

ټولو و ويل:

سمه ده!

شپه تېره شوه.

سهار ټول وختي له خوبه پاڅېدل، لمونځونه يې ادا کړل او بيا د کاليو پر ټولولو بوخت شوو.

انځر ګل هم د ګاونډيو کورونو نه دري خر راوستل، کالی يې پرې بار او کلک و تړل.

د چرګانو پښې يې وتړې او هغه يې هم د کاليو پر سر کېښوې.

د ګاونډيانو سره يې خدای پاماني وکړه او د کور کيلۍ يې يوه مشر ګاونډ ته ورکړې.

بيا يې مشر ګاونډ نه وغوښتل تر څو خپل زوی د هغوی سره ولېږي چې خره بېرته کلي ته راولي.

مشر ګاونډ خپل زوی ته غږ او د هغه يې وغوښتل تر څو د انځر ګل سره تر پاخه سړکه لاړ او خره بېرته کلي ته راولي.

زوی يې و منه.

انځر ګل، د هغه ښځې او اولادونه د کلي کسانو سره يې خدا پاماني وکړه او د کلي نه روان شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

د انځر ګل، د ښځې په سترګو کې اوښکې څرخېدې او اوښکې به يې په څادر او ټيکري پاکوې.

هغوی ورو، ورو پاخه سړک ته ورسېدل.

بار يې د خرو نه کوز او د پاخه سړک غاړې ته کېښود.

خره يې د مشر ګاونډ زوی ته وسپارل تر څو بېرته يې کلي ته ورسوي.

هغوی د موټر په انتظار شوو.

دوې ګړۍ وروسته يې موټر ومونده ترڅو کالي په کې بار او د کابل ښار تر اډې پورې يې ورسوي.

ګړۍ وروسته هغوی کابل اډې ته ورسېدل.

کالي يې کوز او د کابل په موټر کې يې بار کړل.

څنډ وروسته موټر ډک او د کابل پر لور يې حرکت وکړ.

درې ګړۍ وروسته کابل ته ورسېدل.

بيا يې کالی کوز او په کوشنۍ چکلې موټر کې کالی بار او د خان د کور پر لور يې حرکت وکړ.

نيمه ګړۍ وروسته هغوی د خان کور ته ورسېدل.

د ګاونډ د کور نه يې کيلۍ واخيستې او کالی يې د ننه کړل.

کالي يې په دوو کوټو کې اوار کړل.

هغوی ډېر ستړی شوي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

ګاونډیانو، هغوی ته چای دم او له کتغ سره یې راوړ.

هغو د شپې ډوډۍ کومه چې ګاونډیانو ورته راوړې وه، وخوړه.

هغوی وختی بیده شوو.

سهار وختی لمانځه ته پاڅېدل.

لمونځونه یې ادا کړل او د کالیو ځای پر ځای کولو یې پیل کړل.

لمر په راختو شو.

ګاونډیانو هغوی ته د سهار چای د کابل نانوایي تودې ډوډۍ سره راوړ.

هغوی چای وڅښه، د ګاونډیانو لوښي یې بېرته ورکړل او د هغوی نه یې مننه وکړه.

انځر ګل هم له کوره ووت او کابل ښاروالۍ ته لاړ.

الته یې د خپلو اسنادو پوښتنه وکړه.

هغه ته یې و ویل:

سر له هفتې خپلې دندې ته لاړ شه.

ستا دنده هم د قلعه زمانخان سیمې پورې اړه لري، کومه چې ستا د اوسېدو ځای ته نږدې ده.

انځر ګل مننه وکړه او د کابل ښاروالۍ نه د باندې او کورته روان شو.

د هفتې (شنبې) پر ورځ یې په کار پیل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه موده تېره شوه.

د ښوونځي په لټه شو.

اوسېدو کور ته يې نږدې ښوونځی نه و.

د ده خدايداد سيمې کې ښوونځی و.

هغه الته لاړ او د ماشومانو د ښوونځي په هکله يې، د ښوونځي مدير سره خبرې وکړې.

هغه ورته و ويل:

ستا د ماشومانو عمرونه لوړ شوي دي.

ښه به دا وې چې د سواد زده کړو په کورسونو کي ګډ کړئ.

بيا انځر ګل وپوښتل:

دلته نږدې د سواد زده کړې کورسونه شته؟

هغه و ويل:

نه!

دلته نږدې کورسونه، نه شته.

ته دسيمې ملک (وکيل) سره خبرې وکړه، کېدای شي هغه کومه لاره و مومي.

وختونه تېر شوو.

د ماشومانو عمرونه، نور هم ډېرشوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

لور یې واده شوه.

بیا بله لور یې هم واده شوه.

هغه د خپل زوی ته هم، واده وکړ.

خپل زوی یې هم د سیمې ښاروالۍ کې پر دندې وګماره.

څو کاله تېر شوو.

هغه ډېر کلک ناروغه او کال وروسته له ارمانو سره مړ شو.

زوی یې دندې ته دوام ورکړ.

هغه هم د ماشومانو خاوند شو.

ماشومان یې د ښوونځي شوو.

سیمې کې نوې ښوونځي جوړل شوو.

د انځر ګل ارمان، زوی یې پوره او د هغه لمسیان یې په ښوونځي کې ګډ کړل.

د هغه لمسیان ښوونځي ته ځي.

او کېدای شي لوړې زده کړې وکړي او خپل هېواد ته ګټور شي.

د انځر ګل زوی، اوس هم ژوندی او د ښاروالۍ شپاړسمې سیمې (ناحې) کې دنده تر سره کوي.

ما شومان یې د خپل پلار دندې په هکله له شرمه چا ته نه وایي چې خلک پر هغو ونه خاندي، مګر پلار یې هغوی ته وایي:

دنده، دنده ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

زه او زما نور ملګري د ښار پاکوالي له پاره کارکوي، کوم ګټورکار چې کثافات لرې کوي، سړکونه جاړو کوي، ونې کېنوي او شاوخواد چاپېريال نه، ساتنه کوي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالی کاریګر

....

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر
....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچین (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. نامنونې ژوي (پښتو ناول)
٤٤. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپېلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بنونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګړي ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپېنه ادې (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د مینې تاو (پښتو ناول)
٥٧. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اینجینیرانو(انجینرانو) له پاره
٥٨. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥٩. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواږه ملګري (پښتو ناول)
٦٠. د یوې میاشتې ناوي (پښتو ناول)
٦١. دخاځکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سيلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواريکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانيو جوماتونو توپير د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور مينه (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس ديني مولوی صاحب خيرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)
٧٣. ځوان شهيد (پښتو ناول)
٧٤. توده برېستن (پښتو ناول)
٧٥. نورک اکا (پښتو ناول)
٧٦. غريبک (پښتو ناول)
٧٧. د ژوند خوږې او ترخې (پښتو ناول)
٧٨. الماء [ديارلس کلنه فلسطينۍ انجلۍ تر نړيدلې ودانۍ (پښتو ناول)]
٧٩. مجموعه از دروس ديني مولوي صاحب خيرالله مخدوم (جلد پنجم)
٨٠. ادبي لښتي / چوب ادبی
٨١. د ښاروالۍ کاريګر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر
....

د کار لاندې کتابونو لېست

١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد پنجم)
٢. لیونی لېوه
٣. د خاورو لاندې ښار
٤. سپین کارغه
٥. سور تنور
٦. خړه بیزو
٧. بندي مرغه
٨. بې وخته باران
٩. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Municipal worker

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: Februry-March /2027

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library